Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31239
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">>

91

nestrum nihil iustius optari potest: Nam qui aut religiosos a religendo appel
latos: qui retractent ea diligenter: quae ad cultum deorum pertineant: Curer
go illi: qui saepe hoc in die faciant religiosorum nomen amittant: Cur
multo utique diligentius: & assiduitate ipsa relegunt ea: quae diu colunturi
Quid ergo est: Hominum religio uera cultus superstitio falsi: & omno qd
colas interest: non quidem colas aut quid precere: quia cultores deorum religio
sos se putant: cum sint superstitiosi: Hec religionem possunt a superstitione
discernere: hec significantium nominum exprimere: Diximus nomen re
ligionis ab uinculo pietatis esse deductum: qd hominem sibi deus religauerit
& pietate constrinxerit: Quia nos seruire ei ut domino: & obsequi ut pri
nce est: Melius ergo ut nomen lucretius interpretatus est: qui aut religione;
se nodos soluere: Superstitiosi autem vocantur: non quia filios suos superstites
optant: omnes h. optamus: sed aut qui superstitem meorum defunctorum
colunt: aut qui parentibus suis superstites colebant imagines cum domi tamq
deo penates: Nam qui nouos sibi ritus assumebant: ut deorum uice mor
tuos honorarent: quos ex hominibus in celum receptos putabant: hos sup
stitiosos uocabant: Eos vero qui publicos & antiquos deos colerent religio
sos nominabant: Vnde virgilius: Vana superstitio veterumque ignara deorum:
Sed cum veteres quoque deos inueniamus eodem modo consecratos esse post
obitum. superstitiosi ergo: qui multos ac falsos deos colunt: Nos autem religio
si: qui unum & vero deo supplicamus:-

Religio & superstitio q
sit sm lactantium

Virgilius

FOrtasse queat aliquis quomodo cum deum unum colere di
camus: nos duos tamen asseueremus: deum patrem & deum
filium: quae asseueratio plerosque in maximum impegit errorem:
quibus cum probabilia uideantur esse: quae dicimus in hoc uno labare
nos arbitrantur: qd alterum & mortalem deum fateamur: De morta
litate iam diximus nunc de unitate doceamus: Cum dicimus deum pa
trem & deum filium non diuisum dicimus: nec utrumque secerimus:
Quia neque pater sine filio esse potest: nec filius potest sine patre generari: Cum
igitur pater filium faciat: & filius patrem: una utriusque mens: unus spiritus:
una subsistentia est: sed ille quasi exuberans fons est: hic tamquam defluens ex eo riuus:
ille tamquam sol: hic tamquam radius a sole porrectus: qui quoniam sumo patri et
fideli & carus est: non separatur: sicut nec riuus a fonte: nec radius a sole:
quia et aqua fontis in riuo est & solis lumen in radio eq; nec uox ab ore
se iungi. nec virtus aut manus a corpore diuelli potest: Cum igitur a pphis
manus dei idest & virtus & sermo dicatur. utique nulla discretio est: quia
& lingua sermonis ministra est & manus in qua virtus est indiuiduae se

. XXVIIII.